

Tulllag;

utfärdad den 17 mars 2016.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs² följande.

1 kap. Allmänna bestämmelser

Tillämpningsområde och uttryck i lagen

1 § I denna lag finns bestämmelser som kompletterar

– Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen och de förordningar som meddelas med stöd av den förordningen,

– Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 608/2013 av den 12 juni 2013 om tullens säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter och upphävande av rådets förordning (EG) nr 1383/2003, och

– Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1889/2005 av den 26 oktober 2005 om kontroller av kontanta medel som förs in i eller ut ur gemenskapen.

Vissa bestämmelser om autonoma åtgärder för militär utrustning finns i rådets förordning (EG) nr 150/2003 av den 21 januari 2003 om upphävande av importtullar på vissa vapen och militär utrustning.

2 § Det som sägs i denna lag om tull gäller även annan skatt än tull som ska tas ut för varor vid import och som ska betalas till Tullverket, om inte något annat uttryckligen anges.

3 § I denna lag förstås med

tullagstiftning: Europeiska unionens tullagstiftning enligt artikel 5.2 i förordning (EU) nr 952/2013, samt svenska tullförfattningar,

handling: framställning i skrift eller bild och upptagning som kan läsas, avlyssnas eller på annat sätt uppfattas bara med tekniskt hjälpmedel,

det svenska tullområdet: svenskt territorium, och

fordon: transportmedel som är inrättat för färd på marken och inte löper på skenor samt svävare när den framförs över marken.

I övrigt har uttryck som används i denna lag samma betydelse som i förordning (EU) nr 952/2013 och de förordningar som meddelas med stöd av den förordningen.

¹ Prop. 2015/16:79, bet. 2015/16:SkU21, rskr. 2015/16:161.

² Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/59/EG av den 27 november 2000 om mottagningsanordningar i hamn för fartygsgenererat avfall och lastrester, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1137/2008.

4 § Tullverket ska på begäran tillhandahålla följande myndigheter uppgifter som förekommer hos Tullverket och som rör import eller export av varor:

- Arbetsmiljöverket,
- Boverket,
- Elsäkerhetsverket,
- Havs- och vattenmyndigheten,
- Kemikalieinspektionen,
- Kommerskollegium,
- Konsumentverket,
- Kronofogdemyndigheten,
- Livsmedelsverket,
- Läkeemedelsverket,
- Myndigheten för press, radio och tv,
- Myndigheten för samhällsskydd och beredskap,
- Naturvårdsverket,
- Post- och telestyrelsen,
- Skatteverket,
- Skogsstyrelsen,
- Statens energimyndighet,
- Statens jordbruksverk,
- Statistiska centralbyrån,
- Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll,
- Sveriges riksbank, och
- Transportstyrelsen.

Tullverket ska på begäran tillhandahålla Säkerhetspolisen uppgifter som förekommer hos Tullverket och som rör export av varor.

I lagen (2001:185) om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet finns bestämmelser om Tullverkets behandling av uppgifter i vissa fall.

5 § Tullverket ska skriftligen underrätta Skatteverket, om

1. det finns anledning att anta att någon
 - a) på annat sätt än muntligen har lämnat eller kommer att lämna en oriktig uppgift till Skatteverket, eller
 - b) inte har lämnat eller inte kommer att lämna mervärdesskattedeklaration, kontrolluppgift eller annan föreskriven uppgift till Skatteverket, och
2. det därigenom finns risk för att mervärdesskatt undandras eller felaktigt tillgodoräknas eller betalas tillbaka.

Av underrättelsen ska det framgå vilka omständigheter som ligger till grund för antagandet enligt första stycket 1.

6 § Följande uppgifter får användas för statistiska ändamål:

1. uppgifter som någon har lämnat om en vara enligt bestämmelser i förordning (EU) nr 952/2013, och
2. uppgifter som någon har lämnat om ett transportmedel enligt artikel 133 i förordning (EU) nr 952/2013 eller enligt 3 kap.

7 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får överlämna åt någon annan att förmedla uppgifter i elektroniska dokument till och från Tullverket.

Den som i förmedlingsverksamhet som avses i första stycket tar del av sådana uppgifter får inte obehörigen röja eller utnyttja vad han eller hon i verksamheten har fått veta om någon enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden. I det allmännas verksamhet gäller bestämmelserna i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).

8 § Om uppgifter i ett elektroniskt dokument förmedlas genom Europeiska kommissionen, genom en annan myndighet än Tullverket eller genom en förmedlare som avses i 7 § första stycket, anses dokumentet ha kommit in till Tullverket när det togs emot och kan antas ha avskilts för verket hos den som förmedlar dokumentet.

9 § Den som i verksamhet vid en anläggning för tillfällig lagring, ett tullager eller en frizon tar befattning med tulldeklarationer och andra handlingar som lämnats i enlighet med tullagstiftningen får inte obehörigen röja eller utnyttja vad han eller hon i verksamheten har fått veta om någon enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden.

I det allmännas verksamhet gäller bestämmelserna i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).

Tullombud

10 § Om ett tullombud har tagit emot medel av en huvudman för betalning av tull och andra avgifter till Tullverket, ska tullombudet hålla medlen skilda från andra tillgångar.

11 § Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om villkor för att ett tullombud ska få tillhandahålla tjänster i Sverige.

Bevarande av uppgifter

12 § Den som enligt artikel 15.1 i förordning (EU) nr 952/2013, i den ursprungliga lydelsen, är skyldig att förse en tullmyndighet med handlingar ska bevara dessa i fem år eller den längre tid som för vissa uppgifter eller handlingar är föreskriven i annan lag eller författning.

Kostnader för sakkunnig

13 § Om en särskild sakkunnig har anlitats enligt 4 kap. 5 §, ska kostnaden för den sakkunnige betalas av den som har lämnat en felaktig uppgift eller av den som inte har följt en uppmaning att lämna en uppgift eller en handling om en vara. Tullverket kan besluta att den som inte har följt en uppmaning inte ska vara betalningsskyldig.

Betalningsskyldighet enligt första stycket gäller inte om en felaktig uppgift avser varans tull- eller skattepliktiga värde och det slutligen fastställda värdet inte överstiger det uppgivna värdet med mer än tio procent.

Om Tullverket har haft en kostnad som någon annan ska stå för enligt första stycket, ska denne ersätta Tullverkets kostnad.

Avgifter

14 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. när avgift för tullkontroller eller annan tillämpning av tullagstiftningen får tas ut, och
2. avgiftens storlek.

Tullvärde på vissa lättförstörbara varor

15 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om skyldighet för näringsidkare att lämna uppgift om genomsnittliga priser på importerade varor och om importkvantiteter och transportkostnader avseende sådana varor i samband med bestämmande av tullvärde på vissa lättförstörbara varor.

2 kap. Tullskuld, skatt, ränta och garantier**Skyldighet att betala annan skatt än tull**

1 § Bestämmelser om skyldighet att betala annan skatt än tull vid import eller införsel till det svenska tullområdet finns i

- lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,
- mervärdesskattelagen (1994:200),
- lagen (1994:1563) om tobaksskatt,
- lagen (1994:1564) om alkoholskatt, och
- lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Skatt som avses i första stycket ska fastställas och betalas enligt det förfarande som gäller för tull, om inte något annat föreskrivits. Om det i beskattningsunderlaget för sådan skatt ska ingå tullvärde, tull eller motsvarande avgift som fastställts i annan valuta, ska sådant underlag omräknas till svensk valuta efter den kurs som enligt tullagstiftningen gällde den dag då tullvärdet fastställdes.

2 § Mervärdesskatt som avses i 1 § första stycket ska inte tas ut enligt denna lag utan i enlighet med skatteförfarandelagen (2011:1244), om deklaranter eller, om deklaranter är ett ombud, den för vars räkning ombudet handlar är registrerad till mervärdesskatt i Sverige vid tidpunkten för beslutet om fastställande av tull och

1. agerar i egenskap av beskattningsbar person enligt mervärdesskattelagen (1994:200) vid importen eller införseln, eller
2. är en juridisk person som inte agerar i egenskap av beskattningsbar person enligt mervärdesskattelagen vid importen eller införseln.

Det som sägs om beskattningsunderlag i 1 § gäller även i de fall som avses i första stycket.

3 § Om en icke-unionsvara eller dess värde förverkas, ska annan skatt än tull inte tas ut till den del varan eller dess värde förverkats. Ett tidigare meddelat beslut om sådan påлага ska upphävas eller ändras sedan dom eller beslut som innefattar förverkande har fått laga kraft.

Betald tull ska beaktas vid förverkande av en varas värde och vid bestämmande av påföljd.

4 § Om det behövs för att säkerställa uppbörden, får Tullverket i ett enskilt fall besluta att garanti ska ställas för annan skatt än tull som ska betalas till Tullverket.

Om garanti inte har ställts, utgör varan garanti för skatten så länge den står under Tullverkets övervakning och kontroll.

Om garanti har ställts eller om varan utgör garanti, får Tullverket ta ut beloppet ur garantin eller varan.

Begränsning av tullskuld

5 § När tullskulden har uppkommit på grund av en handling som när den utfördes skulle ha kunnat ge upphov till straffrättsliga förfaranden, ska den treårsperiod som avses i artikel 103.1 i förordning (EU) nr 952/2013, i den ursprungliga lydelsen, förlängas till fem år.

Om en gäldenär har åtalats för ett brott enligt lagen (2000:1225) om straff för smuggling, får gäldenären underrättas om tullskulden efter utgången av den femårsperiod som avses i första stycket, för den vara som åtalet gäller. En sådan underrättelse får ske senast under kalenderåret efter det år då åtalet väcktes. Ingen underrättelse om tullskuld får ske efter utgången av en period på tio år efter den dag då tullskulden uppkom.

Om gäldenären har avlidit, får en underrättelse enligt andra stycket ske senast sex månader efter dödsfallet.

6 § Bestämmelserna i 5 § ska tillämpas också i fall då den som har företrätt en juridisk person har åtalats för ett brott enligt lagen (2000:1225) om straff för smuggling, om brottet avser tull som den juridiska personen skulle ha betalat.

Betalning av import- eller exporttullbelopp

7 § Betalning av tullbelopp enligt artikel 108.1 i förordning (EU) nr 952/2013, i den ursprungliga lydelsen, ska göras till Tullverket inom tio dagar från det att gäldenären underrättats om tullskulden, om inte anstånd med betalning enligt artikel 110 i den förordningen, i den ursprungliga lydelsen, har beviljats.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om en annan tidsfrist för betalning än den som anges i första stycket, vid sammanföring av bokföringsposter enligt artikel 105.1 andra stycket i samma förordning, i den ursprungliga lydelsen.

Ränta vid annan skatt än tull

8 § Bestämmelserna om kreditränta i artikel 112 och om dröjsmålsränta i artikel 114 i förordning (EU) nr 952/2013, i den ursprungliga lydelsen, tillämpas på andra skatter än tull som ska tas ut för varor vid import. Dröjsmålsräntan ska beräknas på det sätt som anges i 65 kap. 13 § första stycket och andra stycket första meningen skatteförfarandelagen (2011:1244).

9 § Ränta tas ut på andra skatter än tull som ska betalas enligt beslut vid omprövning av Tullverket eller enligt beslut av allmän förvaltningsdomstol, om inte ränta tas ut enligt 8 §.

10 § Ränta enligt 8 eller 9 § tas inte ut på belopp som får dras av vid redovisning av skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200).

11 § Det som föreskrivs i tullagstiftningen om uppbörd, indrivning och återbetalning av tull tillämpas även i fråga om ränta som avses i 8 och 9 §§.

12 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får besluta om befrielse helt eller delvis från skyldigheten att betala ränta på annan skatt än tull enligt 9 §, om det finns synnerliga skäl.

13 § Ränta som avses i 9 § ska beräknas från utgången av den första månaden efter den månad då varan deklarerades för övergång till fri omsättning till och med den månad då beloppet ska betalas. Ränta på skatt som motsvarar tidigare återbetalt belopp beräknas dock från utgången av den månad då beloppet betalades tillbaka.

Räntesatsen för ränta enligt 9 § ska vara den som anges i 65 kap. 4 § första stycket eller, om det är fråga om skönsbeskattning, den som anges i 65 kap. 11 § första stycket skatteförarandelagen (2011:1244).

14 § På belopp som betalas tillbaka i fall som anges i 19 § tillgodoförs ränta. Ränta tillgodoförs även på ränta enligt 8 och 9 §§ som betalas tillbaka. Röntan tillgodoförs från utgången av den månad under vilken beloppet betalats till och med den månad då beloppet betalas tillbaka.

Räntesatsen ska vara den som anges i 65 kap. 4 § tredje stycket skatteförarandelagen (2011:1244).

15 § Om ett beslut som föranlett ränta enligt 8 eller 9 § har ändrats på sådant sätt att ränta inte skulle ha betalats eller skulle ha betalats med lägre belopp, ska en ny beräkning av röntan göras. För mycket betald ränta ska betalas tillbaka.

Ränta tas inte ut på räntebelopp enligt 8 eller 9 § som ska betalas utöver tidigare betald ränta.

Om ett beslut som föranlett ränta enligt 14 § har ändrats på sådant sätt att ränta inte skulle ha tillgodoförts eller skulle ha tillgodoförts med lägre belopp, ska den som tillgodoräknats röntan betala tillbaka mellanskillnaden. Bestämmelserna i tullagstiftningen om återbetalning av tull ska då tillämpas.

Indrivning

16 § Om tull inte har betalats i rätt tid, ska fordran lämnas till Kronofogdemyndigheten för indrivning.

Vid indrivning får verkställighet enligt utsökningsbalken ske.

Regeringen får meddela föreskrifter om att indrivning inte behöver begäras för ett ringa belopp.

17 § Det som sägs om indrivning av tull i 16 § ska gälla även för ersättning för kostnad enligt artikel 189.1 i förordning (EU) nr 952/2013, i den ursprungliga lydelsen, och 1 kap. 13 § tredje stycket.

18 § I fråga om betalningsskyldighet för företrädare för en gäldenär som är juridisk person och som inte har betalat in tull i rätt tid och på rätt sätt tillämpas 59 kap. 13, 15–21, 26 och 27 §§, 67 kap. 4 §, 68 kap. 1 § samt 70 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244).

Tullverket beslutar om ansvar för delägare i handelsbolag enligt 2 kap. 20 § lagen (1980:1102) om handelsbolag och enkla bolag avseende tull enligt denna lag.

Hos den som har blivit ålagd betalningsskyldighet får indrivning ske enligt 16 §.

Återbetalning och eftergift

19 § Om en ansökan om återbetalning eller eftergift av tull görs enligt bestämmelserna i artikel 121 i förordning (EU) nr 952/2013, i den ursprungliga lydelsen, ska även frågan om återbetalning eller eftergift av skatt som avses i 1 § första stycket prövas. Vid prövningen gäller artiklarna 116–120 i den förordningen, i den ursprungliga lydelsen, i tillämpliga delar.

Bestämmelsen om återbetalning och eftergift på eget initiativ i artikel 116.4 i förordning (EU) nr 952/2013, i den ursprungliga lydelsen, ska tillämpas även på skatt som avses i 1 § första stycket.

Vid återbetalning får avdrag göras för sådan beslutad tull och annan skatt som ska betalas till Tullverket. I lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter finns också föreskrifter som begränsar rätten till återbetalning. Belopp som får dras av vid redovisning av skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) eller som medför rätt till återbetalning enligt 10 kap. 9, 11–13 och 15 §§ den lagen betalas inte tillbaka.

20 § Om det finns synnerliga skäl, får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer medge nedsättning av eller befrielse från annan skatt än tull.

3 kap. Införsel och utförsel av varor

Tullövervakning vid införsel

1 § Den som från en plats utanför det svenska tullområdet, men inom Europeiska unionens tullområde, till det svenska tullområdet för in eller låter föra in en icke-unionsvara som inte är hänförd till ett tullförfarande och som inte befordras enligt artikel 148.5 i förordning (EU) nr 952/2013, i den ursprungliga lydelsen, är skyldig att anmäla införseln till Tullverket vid gränspasseringsringen.

För kontroll av anmälningsskyldigheten har Tullverket rätt att utföra de kontroller som framgår av lagen (1996:701) om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen.

2 § Ett transportmedel som kommer till det svenska tullområdet omfattas av tullövervakning, om det ombord på transportmedlet finns varor som omfattas av tullövervakning.

Om transportmedlet kommer till det svenska tullområdet utan att medföra varor, omfattas det av tullövervakning till dess att en anmälan om transportmedlet enligt 4 § har behandlats av Tullverket.

Har transportmedlet tagits ut för kontroll enligt 4 kap. 16 §, omfattas det av tullövervakning till dess att kontrollen har avslutats.

3 § Föraren av eller befälhavaren på ett fartyg eller luftfartyg som omfattas av tullövervakning ska på förhand meddela när transportmedlet beräknas komma till ett tullkontor eller en annan plats som Tullverket anvisat eller godkänt.

Föraren eller befälhavaren ska lämna uppgifter om transportmedlet och dess last.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om undantag från skyldigheterna enligt första och andra styckena.

4 § Föraren av eller befälhavaren på ett fartyg eller ett luftfartyg som förs in i det svenska tullområdet ska anmäla transportmedlets ankomst till Tullverket även i andra fall än det som avses i artikel 133.1 första stycket i förordning (EU) nr 952/2013.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om undantag från anmälningskyldigheten enligt första stycket.

5 § Tullverket får förbjuda en förare av eller en befälhavare på ett transportmedel som omfattas av tullövervakning

1. att göra något annat uppehåll under färden inom det svenska tullområdet än vad som föranleds av en myndighets åtgärd, och
2. att utan Tullverkets medgivande ankomma med transportmedlet.

6 § Tullverket får meddela förbud mot att beträda, lämna eller lasta ett transportmedel som omfattas av tullövervakning vid införsel.

Ett förbud mot att beträda eller lämna ett transportmedel gäller inte för den som i sin tjänsteutövning behöver få tillträde till transportmedlet.

7 § Tullverket får tillfälligt ta hand om en icke-unionsvara, om det behövs för tullövervakningen. Varan får då läggas upp på en anläggning för tillfällig lagring eller ett tullager.

Tullverket får bestämma att varan inte får tas ut från anläggningen för tillfällig lagring eller tullaget förrän verkets kostnader för förvaringen har ersatts eller garanti har ställts för dem.

Innehavaren av en anläggning för tillfällig lagring eller ett allmänt tullager är skyldig att ta emot varan, om det kan göras utan avsevärda problem.

Bortskaffande av varor

8 § Om en vara ska säljas enligt artikel 198 i förordning (EU) nr 952/2013 får detta ske genom Tullverkets försorg på offentlig auktion (tullauktion) eller på något annat sätt, om Tullverket anser att det är lämpligare. Detsamma gäl-

ler om Tullverket enligt 2 kap. 4 § tredje stycket ska ta ut ett belopp ur en vara som utgör garanti.

Vid försäljning av varor som är föremål för införselförbud eller införselvillkor tillämpas 4 § lagen (1973:980) om transport, förvaring och förstöring av införselreglerade varor, m.m.

9 § En tullauktion ska kungöras i god tid och på lämpligt sätt.

Innan en vara säljs på tullauktion eller på något annat sätt, ska Tullverket i god tid skicka en underrättelse, om adressen är känd, till gäldenären eller den som skulle ha varit gäldenär om varan varit tullbelagd samt till någon annan som kan antas vara ägare eller ha särskild rätt till varan.

10 § Vid tillämpning av artikel 198 i förordning (EU) nr 952/2013, i den ursprungliga lydelsen, får varorna förstöras, om

1. det finns en risk för att varorna förstörs eller minskar väsentligt i värde, eller

2. kostnaden för förvaringen av varorna är orimligt hög.

Innan varorna förstörs ska om möjligt bestämmelserna om underrättelse i 9 § andra stycket tillämpas.

I 2 § lagen (1973:980) om transport, förvaring och förstöring av införselreglerade varor, m.m. finns ytterligare bestämmelser om förstöring av varor.

Övergång till fri omsättning

11 § Avlämning från fartyg av fartygsgenererat avfall och lastrester som avses i direktiv 2000/59/EG ska betraktas som övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013.

Frizon

12 § Regeringen får besluta att en del av det svenska tullområdet ska vara en frizon enligt artikel 243.1 i förordning (EU) nr 952/2013.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska fastställa frizonens gränser och var dess infarts- och utfartsställen ska vara belägna.

Tullövervakning vid utförsel

13 § Ett transportmedel som ska avgå från det svenska tullområdet omfattas av tullövervakning, om det ombord på transportmedlet finns varor som omfattas av tullövervakning.

Om transportmedlet ska avgå från det svenska tullområdet direkt till tredjeland utan att medföra varor, omfattas det av tullövervakning sedan en anmälan om detta har gjorts.

14 § Ett transportmedel som omfattas av tullövervakning ska avgå från

1. ett tullkontor, eller

2. en annan plats som Tullverket anvisat eller godkänt.

Tullverket kan i vissa fall medge undantag från första stycket, om möjligheterna till tullövervakning och tullkontroll inte försämras.

15 § Föraren av eller befälhavaren på ett fartyg eller luftfartyg som omfattas av tullövervakning ska på förhand meddela när transportmedlet beräknas avgå från ett tullkontor eller en annan plats som Tullverket anvisat eller godkänt.

Föraren eller befälhavaren ska lämna uppgifter om transportmedlet och dess last.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om undantag från skyldigheterna enligt första och andra styckena.

16 § Föraren av eller befälhavaren på ett fartyg eller ett luftfartyg som ska föras ut ur det svenska tullområdet ska anmäla transportmedlets avgång till Tullverket.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om undantag från anmälningsskyldigheten enligt första stycket.

17 § Tullverket får förbjuda en förare av eller en befälhavare på ett transportmedel som omfattas av tullövervakning

1. att göra något annat uppehåll under färden inom det svenska tullområdet än vad som föranleds av en myndighets åtgärd, och
2. att utan Tullverkets medgivande avgå med transportmedlet.

18 § Tullverket får meddela förbud mot att beträda, lämna eller lasta ett transportmedel som omfattas av tullövervakning vid utförelse.

Ett förbud mot att beträda eller lämna ett transportmedel gäller inte för den som i sin tjänsteutövning behöver få tillträde till transportmedlet.

4 kap. Tullkontroll

Allmän princip för tullkontroller

1 § Ett beslut om en kontrollåtgärd enligt tullagstiftningen får fattas endast om skälen för åtgärden uppväger det intrång eller men i övrigt som åtgärden innebär för den enskilde.

Användning av våld eller tvång

2 § En tulltjänsteman får, i den utsträckning andra medel är otillräckliga och det med hänsyn till omständigheterna är försvarligt, använda våld eller tvång för att genomföra en åtgärd som avses i 3 kap. 7 § första stycket samt 9–11, 14, 16 och 19 §§ i detta kapitel.

Våld mot person får endast användas om tulltjänstemannen möts av motstånd och det med hänsyn till ändamålet med åtgärden är försvarligt.

Medverkan av Polismyndigheten och Kustbevakningen

3 § Polismyndigheten och Kustbevakningen ska medverka i Tullverkets kontrollverksamhet enligt denna lag.

För Polismyndigheten och Kustbevakningen samt polisman och kustbevakningstjänsteman som medverkar i Tullverkets kontrollverksamhet gäller det som sägs om Tullverket och tulltjänsteman i 3 kap. 5, 6, 17 och 18 §§ samt 2, 9–17 och 51–53 §§ i detta kapitel.

4 § Ett transportföretag som befordrar passagerare från tredjeland ska utan kostnad för Tullverket ställa de lokaler och anordningar till verkets förfogande som enligt verkets bedömning behövs för

- kontroll av fordon samt bagage, handväskor och liknande som resande för med sig,
- handläggning av resandes tulldeklarationer,
- förhör och kroppsvisitation samt kroppsbesiktning av resande, och
- tullpersonalen under uppehåll i tjänstgöringen.

Anlitande av sakkunnig

5 § Tullverket får anlita en särskild sakkunnig

1. om det finns anledning att anta att en uppgift som har lämnats enligt tullagstiftningen är felaktig, för att få fram den information som behövs, och
2. när en uppmaning att lämna en uppgift eller en handling om en vara inte har följts.

Tullkontroll av varor och transportmedel

6 § Tullverket får begära att ett transportföretag som befordrar varor, passagerare eller fordon till eller från Sverige ska lämna de aktuella uppgifter om ankommande och avgående transporter som företaget har tillgång till.

I fråga om passagerare får Tullverket endast begära uppgifter om

- namn,
- resrutt,
- bagage,
- medpassagerare,
- betalningssätt, och
- bokningssätt.

Tullverket får begära uppgifter enligt första och andra styckena endast om uppgifterna kan antas ha betydelse för Tullverkets brottsbekämpande verksamhet.

7 § Transportföretaget ska skyndsamt lämna Tullverket de uppgifter som verket begär enligt 6 §.

8 § Ett transportföretag får lämna uppgifter enligt 6 § på så sätt att de görs läsbara för Tullverket genom terminalåtkomst.

Tullverket får ta del av uppgifter genom terminalåtkomst endast i den omfattning och under den tid som behövs för att kontrollera aktuella transporter. Uppgifter som hålls tillgängliga på detta sätt får inte ändras eller på annat sätt bearbetas eller lagras av Tullverket.

Uppgifter om enskilda personer som lämnats på annat sätt än genom terminalåtkomst ska omedelbart förstöras, om de visar sig sakna betydelse för utredning av eller lagföring för brott.

9 § Tullverket får preja ett fartyg inom det svenska tullområdet, om det behövs för att möjliggöra Tullverkets övervakning och kontroll av import eller export av varor.

Tullverket får föra ett fartyg till en plats inom det svenska tullområdet, om

1. fartyget under färd mellan orter inom Europeiska unionens tullområde lämnar tullområdet och därigenom avviker från sin rätta kurs utan att det sker på grund av nöd eller av något annat tvingande skäl, och
2. befälhavaren inte följer en uppmaning att återvända till Europeiska unionens tullområde.

10 § En åtgärd enligt 9 § får vidtas utan föregående uppmaning, om

1. uppmaningen inte kan ges, eller
2. det finns särskild anledning att anta att en uppmaning skulle förhindra eller avsevärt försvåra åtgärden.

En åtgärd enligt 9 § andra stycket får inte vidtas mot ett utländskt fartyg eller inom en annan stats vattenområde, om det inte medges enligt avtal med den andra staten.

11 § En förare av eller en befälhavare på ett transportmedel som omfattas av tullövervakning ska stanna på uppmaning av en tulltjänsteman.

Även en annan person än föraren eller befälhavaren ska stanna på tulltjänstemannens uppmaning. En sådan uppmaning får endast ges om det finns anledning att anta att personen är anmälningsskyldig enligt tullagstiftningen.

12 § En uppmaning enligt 11 § första stycket till föraren av ett fordon får ges

1. när fordonet finns
 - i trakterna vid Sveriges landgräns mot ett tredjeland,
 - i trakterna vid Sveriges kuster,
 - i närheten av eller inom en anläggning för tillfällig lagring, ett tullager eller en frizon, eller
 - i närheten av eller inom en hamn, en flygplats eller ett annat område som har trafikförbindelser med ett tredjeland,
2. om tulltjänstemannen har anledning att anta att varor som står under tullövervakning transporteras med fordonet, eller
3. när fordonet är försett med interimsskyltar eller registreringsskyltar från ett tredjeland.

En uppmaning enligt 11 § andra stycket får riktas till en person som anträffas på en plats enligt första stycket 1.

13 § Tullverket får tillfälligt ta hand om registreringsbevis och liknande handlingar som avser ett transportmedel som omfattas av tullövervakning, om det behövs för att hindra transportmedlets avgång.

14 § Om det behövs för kontrollverksamheten och det inte medför något väsentligt hinder för trafiken, får Tullverket tillfälligt stänga av områden där transportmedel lossas eller lastas eller passagerare går ombord på eller lämnar transportmedel.

Första stycket gäller även för annat område i omedelbar närhet av ett transportmedel, liksom infarter till och utfarter från frizoner, hamnar, flygplatser och anläggningar för tillfällig lagring.

15 § Om det är absolut nödvändigt för att tullkontroller ska kunna göras, får Tullverket

1. uppehålla ett tåg på en järnvägsstation vid gräns mot ett tredjeland och på tågets slutstation inom Sverige, och
2. begära att ett luftfartyg hindras att avgå eller uppmanas att landa.

16 § För kontroll av att deklarations- och uppgiftsskyldighet enligt tullagstiftningen har fullgjorts eller att varor inte gör intrång i de rättigheter som skyddas av förordning (EU) nr 608/2013, i den ursprungliga lydelsen, får Tullverket undersöka

1. transportmedel, containrar, lådor och andra utrymmen där varor kan förvaras,
2. tullager, frizoner och anläggningar för tillfällig lagring, samt områden i hamnar och på flygplatser och bangårdar där varor som står under tullövervakning förvaras och även lokaler inom sådana områden, och
3. bagage samt handväskor och liknande som medförs av en resande vid inresa till eller utresa från Europeiska unionens tullområde eller av en person som uppmanats att stanna enligt 11 § andra stycket.

I lagen (2000:1225) om straff för smuggling finns bestämmelser om kroppsvisitation.

17 § Vid en kontroll enligt 16 § ska den person vars uppgifter ska kontrolleras eller för vars räkning varan förs in i eller ut ur Europeiska unionens tullområde ge den tulltjänsteman som verkställer kontrollen tillfälle att undersöka varan, transportmedlet eller bagaget.

Personen ska också lämna tillträde till de lokaler och andra utrymmen som används för den transport, förvaring eller verksamhet som kontrollen avser.

På tulltjänstemannens begäran ska föraren av eller befälhavaren på det transportmedel som ska undersökas närvara vid undersökningen om det är möjligt.

18 § Ett befordringsföretag ska

- göra en anmälan till Tullverket, om det i företagets verksamhet uppkommer en misstanke om att en försändelse innehåller narkotika som kan tas i beslag enligt lagen (2000:1225) om straff för smuggling, och
- på begäran av Tullverket överlämna försändelsen till verket.

Befordringsföretaget ska också på annat sätt medverka i kontrollverksamhet enligt tullagstiftningen i fråga om varor som befordras med post, på järnväg eller med luftfartyg.

För befordringsföretaget gäller inte 2 och 9–17 §§.

Tullkontroll av postförsändelser och försändelser förmedlade av kurirföretag

19 § För en sådan kontroll som avses i 16 § får en tulltjänsteman undersöka postförsändelser, såsom paket, brev och liknande försändelser, och motsvarande försändelser förmedlade av kurirföretag.

En försändelse får öppnas om den finns hos Tullverket, på ett utväxlingspostkontor eller vid ett kurirföretags första sorteringsterminal och det finns anledning att anta att försändelsen innehåller en vara för vilken deklarations- eller uppgiftsskyldigheten inte har fullgjorts.

20 § Beslut om att öppna en postförsändelse eller en försändelse förmedlad av ett kurirföretag som kan antas innehålla förtroliga meddelanden får fattas endast av en tjänsteman som förordnats för uppgiften av chefen för Tullverket. Om försändelsen innehåller ett förtroligt meddelande, ska detta omedelbart tillslutas och skickas vidare till mottagaren.

21 § En postförsändelse eller en försändelse förmedlad av ett kurirföretag som har öppnats med stöd av 19 § får inte undersökas närmare än vad som är nödvändigt för att uppnå syftet med undersökningen.

Protokoll ska föras över undersökningen. Av protokollet ska syftet med undersökningen framgå och vad som har kommit fram vid denna.

Har en försändelse öppnats ska adressaten och, om det är möjligt, avsändaren underrättas så snart som möjligt, om inte särskilda skäl talar emot det.

22 § En cheftjänsteman som förordnats för uppgiften av chefen för Tullverket får besluta att en postförsändelse som kommer från tredjeland ska hållas kvar av postbefordringsföretaget, om

1. det finns anledning att anta att försändelsen innehåller narkotika som kan tas i beslag enligt lagen (2000:1225) om straff för smuggling, och

2. det är nödvändigt för att beslag ska kunna ske.

Ett beslut om kvarhållande ska gälla en begränsad, kortare tid. Beslutet får verkställas omedelbart, men ska snarast prövas av chefen för Tullverket.

23 § Postbefordringsföretaget är skyldigt att på begäran av Tullverket överlämna en försändelse som hållits kvar enligt 22 § första stycket.

Föreläggande

24 § Tullverket får förelägga den som är eller kan antas vara deklarations- eller uppgiftsskyldig enligt tullagstiftningen att lämna uppgift som verket behöver för kontroll av att deklarations- eller uppgiftsskyldigheten har fullgjorts.

Första stycket gäller även den för vars räkning en vara importerats eller exporterats.

25 § Tullverket får förelägga den som bedriver verksamhet i vilken uppgift av betydelse för kontrollen av en annan persons deklarations- eller uppgiftsskyldighet enligt tullagstiftningen kan hämtas ur handlingar som rör verksamheten, att lämna uppgift om en rättshandling med någon annan.

Revision

26 § Tullverket får besluta om revision

1. för att kontrollera att alla nödvändiga dokument och uppgifter har tillhandahållits enligt artikel 15.1 i förordning (EU) nr 952/2013, i den ursprungliga lydelsen, och att dokumenten och uppgifterna är riktiga och fullständiga, och

2. för att göra sådana kontroller som avses i artikel 48 i den förordningen, i den ursprungliga lydelsen.

27 § Ett beslut om revision ska innehålla

1. uppgift om syftet med revisionen,
2. uppgift om möjligheten att undanta handlingar från kontroll enligt 38 §, och
3. förordnande av den eller de tulltjänstemän som ska verkställa revisionen (revisor).

Av den uppgift som avses i första stycket 1 behöver det inte framgå vilken person eller rättshandling som kontrollen eller uppgifterna avser, om

1. beslutet om revision gäller för granskning av någon annan än den som revideras, och
2. det finns särskilda skäl att inte nämna personen eller rättshandlingen.

28 § Innan en revision verkställs ska den som ska revideras underrättas om beslutet om revision.

Underrättelsen får ske i samband med att revisionen verkställs om en inventering eller en liknande fysisk kontroll behöver göras och kontrollen skulle förlora sin betydelse om den som ska revideras underrättas i förväg.

29 § En revision ska genomföras i samverkan med den reviderade och på ett sådant sätt att den inte onödigt hindrar verksamheten hos denne.

Om den reviderade inte samverkar, får bestämmelser om vite i 7 kap. 5 § och om bevissäkring i 45 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) tillämpas.

30 § Vid en revision får revisorn granska räkenskapsmaterial och andra handlingar som rör verksamheten, om de inte ska undantas enligt 37 §.

I övrigt framgår revisorns befogenheter av artikel 48 i förordning (EU) nr 952/2013.

31 § En revision får genomföras hos den reviderade, om denne medger det. Revisionen ska genomföras hos den reviderade, om denne begär det och revisionen kan genomföras där utan betydande svårighet.

Om revisionen genomförs hos den reviderade, ska denne ställa en ändamålsenlig arbetsplats till revisorns förfogande, om det är möjligt.

32 § Att den reviderade ska tillhandahålla revisorn de handlingar och lämna de upplysningar samt i övrigt ge revisorn all den hjälp som behövs vid revisionen följer av artikel 15.1 i förordning (EU) nr 952/2013.

Om handlingar ska granskas på någon annan plats än hos den reviderade, ska denne på begäran och mot kvitto överlämna handlingarna till revisorn.

33 § Den reviderade ska på begäran ge revisorn tillfälle att använda tekniska hjälpmedel för att granska en upptagning som kan uppfattas bara med sådana hjälpmedel. Detta gäller inte om

1. den reviderade tillhandahåller en kopia av upptagningen, och
2. kopian utan svårighet kan granskas med tekniska hjälpmedel som revisorn har tillgång till.

Den reviderade ska ge revisorn möjlighet att kontrollera att den kopia som avses i första stycket stämmer överens med den upptagning som finns hos den reviderade.

Vid granskning av upptagning eller kontroll av kopia får bara de tekniska hjälpmedel och sökbegrepp användas som behövs för att tillgodose syftet med

revisionen. Granskningen eller kontrollen får göras via telenätet, om den reviderade medger det.

34 § En revision får inte pågå under längre tid än nödvändigt.

Tullverket ska snarast meddela den reviderade resultatet av revisionen i de delar som rör den reviderade.

35 § Tullverket ska lämna tillbaka räkenskapsmaterial och andra handlingar till den reviderade så snart som möjligt och senast när revisionen avslutats.

Om den reviderade har försatts i konkurs när handlingarna ska lämnas tillbaka, ska Tullverket

1. överlämna handlingarna till konkursförvaltaren, och
2. underrätta den reviderade om att handlingarna överlämnats till konkursförvaltaren.

Uppgifter och handlingar som ska undantas från kontroll

36 § Ett föreläggande enligt 24 eller 25 § får inte avse en uppgift i en sådan handling som inte får tas i beslag enligt 27 kap. 2 § rättegångsbalken. Ett sådant föreläggande får inte heller avse en uppgift som har ett betydande skyddsintresse, om det finns särskilda omständigheter som gör att handlingen inte bör komma till någon annans kännedom och skyddsintresset är större än handlingens betydelse för kontrollen.

37 § Vid revision får Tullverket inte granska

1. en handling som inte får tas i beslag enligt 27 kap. 2 § rättegångsbalken, eller
2. en handling som inte omfattas av revisionen.

Tullverket får inte heller granska en handling som har ett betydande skyddsintresse, om det finns särskilda omständigheter som gör att handlingen inte bör komma till någon annans kännedom och skyddsintresset är större än handlingens betydelse för kontrollen.

38 § En handling som inte får granskas ska på begäran av den som är föremål för revision undantas från kontrollen.

39 § En begäran om att undanta handlingar ska ges in till allmän förvaltningsdomstol. Begäran ska vara skriftlig och ges in tillsammans med den handling som begäran avser.

Om Tullverket redan har den handling som en begäran avser, ska verket omedelbart försegla handlingen och överlämna den till domstolen.

40 § Om en uppgift i en sådan upptagning som avses i 1 kap. 3 § ska undantas, får domstolen besluta om sådana begränsningar i Tullverkets rätt att använda tekniska hjälpmedel och sökbegrepp som behövs för att uppgiften inte ska bli tillgänglig för verket.

41 § Om den enskilde begär det, ska domstolen pröva om ett beslut om att undanta handlingen kan fattas utan att domstolen granskar handlingen.

42 § Om en uppgift eller en handling har undantagits från kontroll, får Tullverket inte återge eller återropa innehållet i uppgiften eller handlingen.

43 § Ett beslut i fråga om att undanta en uppgift eller en handling gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

Tullkontroll beträffande intrång i vissa immateriella rättigheter

44 § Uttryck som används i 45–49 §§ har den innebörd som anges i förordning (EU) nr 608/2013.

45 § Tullverket ska underrätta innehavaren av ett beslut om ingripande om sitt beslut enligt artikel 11.3, 13 eller 16 i förordning (EU) nr 608/2013. En sådan underrättelse ska lämnas inom 30 arbetsdagar efter det att Tullverket

1. fått kännedom om de omständigheter som kan ligga till grund för ett beslut enligt artikel 11.3 eller 16 i den förordningen, eller
2. tagit emot en sådan begäran som avses i artikel 13 i den förordningen.

46 § Tullverket ska underrätta innehavaren av ett beslut om ingripande om följande beslut som verket fattar enligt förordning (EU) nr 608/2013:

1. beslut att avslå eller avvisa en begäran enligt artikel 12.1 om förlängning, eller
2. beslut enligt artikel 12.5 att återkalla eller ändra ett beslut om förlängning.

En sådan underrättelse ska lämnas inom 30 arbetsdagar efter det att Tullverket

1. tagit emot en sådan begäran som avses i artikel 12.1, eller
2. fått kännedom om de omständigheter som kan ligga till grund för ett beslut enligt artikel 12.5.

47 § Uppkommer en skada på en vara vid en sådan inspektion som avses i artikel 19.1 i förordning (EU) nr 608/2013, ansvarar den som inspekterar varan för skadan.

48 § Frågor om huruvida en vara gör intrång i en immateriell rättighet och hur en sådan vara ska hanteras prövas av en domstol enligt vad som gäller för den immateriella rättigheten i fråga.

Domstolen får meddela ett interimistiskt beslut om att ett uppskov med att frigöra eller hålla kvar en vara ska upphöra.

Tullverket ska verkställa sådana domar och beslut från domstolen som fått laga kraft och som gäller frigörande, ändring eller förstöring av varor vars frigörande skjutits upp eller som hålls kvar av Tullverket.

49 § När en dom eller ett beslut om förstöring av eller annan åtgärd med varor vars frigörande har skjutits upp eller som hålls kvar av Tullverket har fått laga kraft, har innehavaren av ett beslut om ingripande rätt till ersättning för sina kostnader i samband med Tullverkets ingripande mot varorna.

Ersättningskyldig enligt första stycket är den som domstolens beslut har gått emot. Kan ersättningskravet riktas mot flera personer, har dessa ett solidariskt ansvar att ersätta innehavaren av beslutet.

Tullkontroll av kontanta medel

50 § En anmälan enligt artikel 3 i förordning (EG) nr 1889/2005 ska lämnas skriftligt eller elektroniskt.

51 § För kontroll av att anmälningsplikten enligt artikel 3 i förordning (EG) nr 1889/2005, i den ursprungliga lydelsen, har fullgjorts får Tullverket undersöka transportmedel och bagage samt handväskor och liknande som medförs av en resande vid inresa till eller utresa från Europeiska unionens tullområde.

52 § Om det finns anledning att anta att en person inte har fullgjort sin anmälningsplikt enligt artikel 3 i förordning (EG) nr 1889/2005, i den ursprungliga lydelsen, får en tulltjänsteman kroppsvisitera personen för att söka efter kontanta medel på honom eller henne.

Vid kroppsvisitationen ska bestämmelserna i 29 § lagen (2000:1225) om straff för smuggling tillämpas.

53 § Om anmälningsplikten enligt artikel 3 i förordning (EG) nr 1889/2005 inte har fullgjorts, får Tullverket hålla kvar kontanta medel i enlighet med artikel 4.2 i den förordningen, i den ursprungliga lydelsen, om det behövs för att genomföra en kontroll.

5 kap. Överträdelser och sanktioner

1 § Vid tillämpningen av bestämmelserna i detta kapitel gäller det som sägs om gäldenär även den som är skyldig att betala skatt enligt 2 kap. 1 §.

Tullförseelse

2 § Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot föreskrift i tullagstiftningen eller mot anmälningsplikten i artikel 3 i förordning (EG) nr 1889/2005, i den ursprungliga lydelsen, jämförd med 4 kap. 50 § döms för tullförseelse till böter.

Första stycket gäller också den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot beslut som Tullverket meddelat med stöd av tullagstiftningen om

1. skyldighet att föra anteckningar och lämna uppgifter om varor som förvaras i en anläggning för tillfällig lagring, ett tullager eller en frizon som är föremål för förenklingar vid tillämpning av ett tullförfarande,
2. skyldighet i övrigt att lämna uppgift eller handling till Tullverket, eller
3. användningen eller förbrukningen av en icke-unionsvara.

I ringa fall ska det inte dömas till ansvar.

3 § Ansvar för tullförseelse ska inte dömas ut, om gärningen är belagd med straff i brottsbalken, lagen (2000:1225) om straff för smuggling, lagen (2002:444) om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall eller lagen (2003:148) om straff för terroristbrott.

4 § Allmänt åtal för tullförseelse får väckas endast efter medgivande av Tullverket.

5 § Tulltillägg ska tas ut av den som är gäldenär och skyldig att ge in tulldeklaration skriftligen eller med elektronisk databehandlingsteknik och som på något annat sätt än muntligen under förfarandet har lämnat en oriktig uppgift till ledning för fastställande av tull.

Detsamma gäller om gäldenären har lämnat en sådan uppgift i ett ärende som avser

1. omprövning, återbetalning, eftergift eller ett överklagande, och
2. uppgiften inte har godtagits efter prövning i sak.

6 § En uppgift ska anses vara oriktig om det klart framgår att

1. en lämnad uppgift är felaktig, eller
2. en uppgift som ska lämnas till ledning för beslut om tull har utelämnats.

En uppgift ska dock inte anses vara oriktig om

1. uppgiften tillsammans med övriga lämnade uppgifter utgör tillräckligt underlag för ett riktigt beslut, eller
2. den uppenbart inte kan läggas till grund för ett beslut.

7 § Tulltillägget enligt 5 § är tjugo procent av den tull som inte skulle ha tagits ut, om den oriktiga uppgiften godtagits.

Tulltillägget är dock tio procent när det gäller mervärdesskatt som får dras av vid redovisning av skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200).

8 § Tulltillägg ska tas ut av gäldenären i de fall då

1. tull har fastställts på skälig grund på grund av utebliven tulldeklaration och sådan inte har kommit in trots att ett föreläggande sänts ut till gäldenären, eller

2. avvikelser från deklarationen har skett när tull har fastställts på skälig grund.

Tulltillägget är tjugo procent av den tull som fastställts enligt första stycket och som tas ut av gäldenären utöver den tull som annars skulle ha tagits ut av denne. Till den del fastställandet av tull innefattar rättelse av en oriktig uppgift från gäldenären tas tulltillägg ut enligt 7 § första stycket.

9 § Tulltillägg ska, även i andra fall än de som avses i 5 och 8 §§, tas ut om tull ska tas ut på grund av uppkomsten av en tullskuld i enlighet med artikel 79 i förordning (EU) nr 952/2013, i den ursprungliga lydelsen.

Första stycket gäller endast om gäldenären rätteligen skulle ha lämnat en skriftlig eller med elektronisk databehandlingsteknik upprättad tulldeklaration till ledning för beslut om tull.

Tulltillägget enligt första stycket är tjugo procent av den tull som tas ut.

10 § Tulltillägg ska tas ut av den som förfogat över en vara som hänförs till förfarandet för övergång till fri omsättning i strid mot en föreskriven förutsättning för återbetalning eller eftergift av tull.

Tulltillägget är tjugo procent av den tull som felaktigt har betalats tillbaka eller eftergetts.

11 § Vid tillämpning av 5 och 8 §§ ansvarar gäldenären för det som gäldenärens ombud gör eller låter bli att göra. Tulldeklaration eller annat dokument

som lämnas för en gäldenär som är juridisk person ska anses ha lämnats av gäldenären, om det inte var uppenbart att uppgiftslämnaren saknade behörighet att företräda gäldenären.

12 § Tulltillägg ska inte tas ut

1. om gäldenären på eget initiativ har rättat den oriktiga uppgiften eller anmält förhållande som avses i 9 §, eller

2. om det tullbelopp som kunde ha undandragits genom felaktigheten eller passiviteten är obetydligt.

13 § Tulltillägg ska inte tas ut om en icke-unionsvara eller dess värde förverkas. Om endast en del av varan eller dess värde har förverkats, gäller förbudet att ta ut tulltillägg endast för den delen av varan eller värdet som förverkats. Ett tidigare meddelat beslut om tulltillägg ska upphävas eller ändras efter det att en dom eller ett beslut som innefattar förverkande har fått laga kraft.

14 § Om det inte längre finns någon betalningsskyldighet för tull, får Tullverket inte ta ut tulltillägg på beloppet.

Förseningsavgift

15 § Om den som deklarerat en vara med tillämpning av ett förenklat förfarande som medför skyldighet att ge in en kompletterande deklaration inte har gett in den kompletterande deklarationen vid den tidpunkt då denna senast skulle ha lämnats, ska en särskild avgift (förseningsavgift) tas ut av deklaran-ten.

Förseningsavgiften är 500 kronor. Om den som uppmanats att lämna deklaration inte fullgjort sin skyldighet inom den bestämda tiden, är avgiften dock 1 000 kronor.

Gemensamma bestämmelser för tulltillägg och förseningsavgift

16 § Tullverket ska ompröva beslut om tulltillägg och förseningsavgift om gäldenären eller deklaran-ten begär det eller om det finns andra skäl. Då tilllämpas bestämmelserna i tullagstiftningen om omprövning av beslut om tull.

17 § Tullverket ska besluta om hel eller delvis befrielse från tulltillägg eller förseningsavgift om det är oskäligt att ta ut avgiften med fullt belopp.

Vid bedömningen ska det särskilt beaktas om

1. den felaktighet eller passivitet som lett till avgiften kan antas ha
– berott på ålder, hälsa eller liknande förhållanden, eller
– berott på en felbedömning av reglerna eller betydelsen av de faktiska förhållandena,
2. avgiften inte står i rimlig proportion till felaktigheten eller passiviteten,
3. en oskäligt lång tid har gått efter det att Tullverket har funnit anledning att anta att avgift ska tas ut utan att den som avgiften gäller kan lastas för dröjsmålet, eller
4. felaktigheten eller passiviteten även har medfört att den som avgiften gäller fällts till ansvar för brott enligt lagen (2000:1225) om straff för smugg-

ling eller 2 § eller blivit föremål för förverkande av utbyte av brottslig verksamhet enligt 36 kap. 1 b § brottsbalken.

Deklaranten får helt eller delvis befrias från förseningsavgift även när passiviteten är obetydlig.

18 § Tulltillägg eller förseningsavgift får inte beslutas för en gäldenär eller en deklarat som har avlidit.

19 § Frågor om tulltillägg och förseningsavgift prövas av Tullverket. Allmän förvaltningsdomstol prövar dock, på talan av det allmänna ombud som avses i 6 kap. 1 §, frågor om tulltillägg på grund av oriktiga uppgifter i mål om tull. Sådan talan får föras, om den oriktiga uppgiften inte har godtagits efter prövning i sak eller inte har prövats i målet. Talan ska väckas genom ansökan inom ett år från utgången av den månad då domen eller det slutliga beslutet i målet har fått laga kraft.

20 § Följande bestämmelser tillämpas även i fråga om tulltillägg och förseningsavgift:

– artikel 110 om anstånd med betalning i förordning (EU) nr 952/2013, i den ursprungliga lydelsen, och

– 2 kap. 4 §, 7 § första stycket, 8 § och 16 §.

21 § Tulltillägg och förseningsavgifter tillfaller staten.

6 kap. Överklagande

Det allmänna ombudet

1 § Hos Tullverket ska det finnas ett allmänt ombud som utses av regeringen. Det allmänna ombudet får överklaga Tullverkets beslut om tull, annan skatt än tull enligt 2 kap. 1 § andra stycket, ränta, tulltillägg och förseningsavgift.

Överklagande av Tullverkets beslut

Vilka beslut får överklagas?

2 § Följande beslut av Tullverket får överklagas till allmän förvaltningsdomstol:

1. beslut enligt tullagstiftningen,
2. beslut enligt artikel 4.2 i förordning (EG) nr 1889/2005, och
3. beslut enligt artikel 7.2, 9.1, 11.3, 12.1, 12.2, 12.5, 13 eller 16 i förordning (EU) nr 608/2013 samt beslut att avvisa en ansökan som inte uppfyller villkoren i artikel 5.3 i den förordningen.

Tullverkets eller annan förvaltningsmyndighets beslut om nedsättning eller befrielse enligt 2 kap. 12 och 20 §§ överklagas hos regeringen.

Tullverkets beslut om revision enligt 4 kap. 26 § får inte överklagas.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. Detsamma gäller vid överklagande i mål som avses i 5 kap. 19 §.

3 § Om ett överklagande enligt 2 § gäller beslut om tull eller beslut om annan skatt än tull enligt 2 kap. 1 § andra stycket, ska överklagandet ha kommit in till Tullverket inom tre år från den dag då tullskulden uppkom eller skattskyldigheten inträdde. Om beslutet har meddelats senare än två och ett halvt år efter den dag då tullskulden uppkom eller skattskyldigheten inträdde, får överklagandet dock komma in inom två månader från den dag då gäldenären eller den skattskyldige fick del av beslutet, om tiden för överklagande därigenom blir längre.

Om beslut som avses i första stycket har omprövats, får även omprövningsbeslutet överklagas inom treårsfristen. Om omprövningsbeslutet meddelats senare än två och ett halvt år efter den dag då tullskulden uppkom eller skattskyldigheten inträdde, får överklagandet dock komma in inom två månader från den dag då gäldenären eller den skattskyldige fick del av omprövningsbeslutet, om tiden för överklagande därigenom blir längre.

Gäldenären eller den skattskyldige får överklaga ett beslut som avses i första och andra styckena även om beslutet inte är till nackdel för denne.

Omprövning av det överklagade beslutet

4 § Om ett överklagande enligt 3 § inte avvisas som för sent inkommet, ska Tullverket snarast ompröva det överklagade beslutet.

5 § Ett överklagande förfaller, om beslutet vid omprövningen ändras så som den klagande begär. Beslutet ska innehålla en uttrycklig upplysning om att det medför denna verkan.

Om beslutet ändras på annat sätt, ska överklagandet anses omfatta det nya beslutet. Om det finns skäl för det, får den klagande ges tillfälle att återkalla överklagandet.

Överlämnande av handlingar till förvaltningsrätten

6 § Om ett överklagande varken avvisas eller förfaller, ska Tullverket överlämna handlingarna i ärendet till förvaltningsrätten. Om det finns särskilda skäl, får ett överklagande enligt 3 § överlämnas utan föregående omprövning.

Överklagande av beslut om ränta, tulltillägg och förseningsavgift

7 § Bestämmelserna i 3–6 §§ gäller också överklagande av beslut om ränta, tulltillägg och förseningsavgift.

En gäldenärs eller skattskyldigs yrkande i fråga om tulltillägg ska, oavsett tidsfristerna i 3 §, prövas om beslutet om den tull som tulltillägget avser inte har fått laga kraft. Detsamma gäller om Tullverket eller det allmänna ombudet framställt ett sådant yrkande till förmån för gäldenären eller den skattskyldige. Om yrkandet framställs först i domstol, kan domstolen besluta att det ska tas upp till prövning av Tullverket.

Bestämmelserna i andra stycket gäller även en deklarants yrkande i fråga om förseningsavgift.

8 § Om en part har överklagat Tullverkets beslut i ett sådant ärende som avses i 3 och 7 §§, får också motparten överklaga beslutet, även om den för motparten föreskrivna tiden för överklagande har gått ut. Motpartens skrivelse ska ha kommit in till Tullverket inom två månader från den dag då motparten fick del av den först ingivna skrivelsen med överklagande eller, om motparten inte fått del av den före utgången av den tid inom vilken den senast skulle ha kommit in, från utgången av denna tid.

Återkallas eller förfaller det första överklagandet på annat sätt, förfaller även det senare överklagandet.

Verkställighet av beslut som överklagas

9 § Bestämmelserna om verkställighet av beslut som överklagas i artikel 45 i förordning (EU) nr 952/2013, i den ursprungliga lydelsen, tillämpas även på beslut om tulltillägg och förseningsavgift samt beslut om annan skatt än tull som ska betalas till Tullverket.

Talan om tulltillägg eller förseningsavgift

10 § Om det allmänna ombudet har överklagat ett beslut om tull, ska talan om tulltillägg eller förseningsavgift med anledning av beslutet föras samtidigt.

Överklagande av förvaltningsrättens och kammarrättens beslut

Det allmänna ombudets rätt att överklaga beslut

11 § Det allmänna ombudet får överklaga ett beslut av förvaltningsrätten eller kammarrätten i frågor som avses i 3 och 7 §§ även om ombudet inte tidigare har fört det allmännas talan i målet.

Anslutningsöverklagande

12 § Om någon har överklagat ett beslut av en förvaltningsrätt eller kammarrätt i frågor som avses i 3 och 7 §§, får även någon annan som har haft rätt att överklaga beslutet ge in ett överklagande, även om den tid för överklagande som gäller för honom eller henne har gått ut. Ett sådant överklagande ska ges in inom en vecka från utgången av den tid inom vilken det första överklagandet skulle ha gjorts.

Återkallas eller förfaller det första överklagandet på annat sätt, förfaller även det senare överklagandet.

När för det allmänna ombudet det allmännas talan?

13 § Om det allmänna ombudet överklagar ett beslut, ska ombudet föra det allmännas talan.

I mål som gäller beslut i frågor som avses i 3 och 7 §§ förs det allmännas talan i Högsta förvaltningsdomstolen av det allmänna ombudet.

14 § Det allmänna ombudet får ta över uppgiften att i allmän förvaltningsdomstol föra det allmännas talan i ett visst ärende eller en viss grupp av ärenden som gäller frågor som avses i 3 och 7 §§.

Det allmänna ombudet får uppdra åt en tjänsteman vid Tullverket att företräda det allmänna i allmän förvaltningsdomstol.

Bestämmelserna i första och andra styckena gäller också i mål om betalningssäkring.

Det allmänna ombudet får överklaga till förmån för enskild part

15 § Det allmänna ombudet får inom den för ombudet gällande tiden för överklagande föra talan i frågor som avses i 3 och 7 §§ till förmån för en enskild part. Ombudet har då samma behörighet som den enskilde.

Bestämmelserna i första stycket gäller också i mål om betalningssäkring.

Handläggning vid domstol

Ändring av talan

16 § I mål som gäller beslut som avses i 3 och 7 §§ får talan inte ändras i annat fall än som anges i 17 och 18 §§.

Det ska dock inte anses vara en ändring av talan när den som överklagat

1. inskränker sin talan, eller
2. åberopar en ny omständighet till stöd för sin talan utan att frågan som ska prövas ändras.

17 § I ett mål som gäller beslut som avses i 3 och 7 §§ får den som överklagat yrka något nytt under förutsättning att någon ny fråga inte tas upp i målet.

I mål i förvaltningsrätten får den som överklagat ta upp en ny fråga, om

1. det görs inom den tid som gäller för överklagande,
2. den nya frågan har samband med den fråga som ska prövas, och
3. förvaltningsrätten anser att frågan utan olägenhet kan prövas i målet.

18 § Den som har överklagat ett beslut i en fråga som har föranlett tulltillägg får även ta upp frågan om tulltillägg om domstolen anser att tulltillägget utan olägenhet kan prövas i målet.

19 § Om domstolen i ett fall som avses i 17 § andra stycket och 18 § inte prövar den nya frågan, får domstolen överlämna frågan till Tullverket för prövning.

Deldom

20 § Om det finns flera frågor i ett mål som gäller beslut som avses i 3 och 7 §§, får domstolen besluta särskilt i någon av frågorna trots att handläggningen av övriga frågor inte är klar.

Mellandom

21 § Om det är lämpligt med hänsyn till utredningen i ett mål som gäller beslut som avses i 3 och 7 §§, får domstolen besluta särskilt om

1. en eller flera omständigheter som var för sig har omedelbar betydelse för utgången i målet, eller

2. hur en uppkommen fråga, som främst har betydelse för rättstillämpningen, ska bedömas vid avgörandet av målet.

Domstolen bestämmer om beslutet ska få överklagas direkt eller först i samband med domstolens beslut i själva målet.

Om domstolen bestämmer att ett särskilt beslut får överklagas direkt, får domstolen besluta att målet i övrigt ska vila till dess att det särskilda beslutet har fått laga kraft.

Muntlig förhandling

22 § Förvaltningsrätten och kammarrätten ska hålla muntlig förhandling i ett mål om tulltillägg eller förseningsavgift om en enskild begär det. Muntlig förhandling behöver dock inte hållas, om tulltillägget eller förseningsavgiften inte kommer att tas ut.

Företrädaransvar

23 § Om talan om betalningsskyldighet enligt 59 kap. 13 § skatteförfarandelagen (2011:1244) har väckts genom ansökan mot en företrädare för en juridisk person, ska det som sägs i detta kapitel om skattskyldig, klagande, enskild, part eller motpart även gälla företrädaren.

Behörig förvaltningsrätt

Frågor om bevissäkring

24 § Frågor om bevissäkring prövas av den förvaltningsrätt inom vars domkrets beslut om bevissäkring ska verkställas eller har verkställts.

Frågor om betalningssäkring

25 § Frågor om betalningssäkring prövas av den förvaltningsrätt som är behörig enligt 46 kap. 19 § skatteförfarandelagen (2011:1244) eller den förvaltningsrätt som är behörig att pröva ett överklagande av beslut om den tull, skatt, ränta eller avgift som betalningssäkringen gäller.

Dröjsmålstalan

26 § Om Tullverket, efter att ha godtagit en ansökan enligt artikel 22.2 i förordning (EU) nr 952/2013, inte har meddelat ett beslut inom den tidsfrist som avses i artikel 22.3 i den förordningen, får den sökande begära förklaring av allmän förvaltningsdomstol att ärendet onödigt uppehålls.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Om Tullverket inte har meddelat ett beslut inom en månad från det att domstolen har lämnat en förklaring, ska ansökan anses ha avslagits.

7 kap. Särskilda bestämmelser

Åtgärder vid nöd eller olycka

1 § Den som på grund av nöd eller av något annat tvingande skäl undandrar varor eller transportmedel från tullövervakning, ska snarast underrätta Tullverket om detta.

En underrättelse enligt första stycket får i stället göras till Polismyndigheten i fråga om fordon och luftfartyg och till Kustbevakningen i fråga om fartyg. Underrättelsen ska vidarebefordras till Tullverket.

2 § Om ett transportmedel som omfattas av tullövervakning eller medför varor som omfattas av tullövervakning förolyckas, ska den som har någon handling som avser transportmedlet eller varorna genast lämna handlingen till Tullverket.

En handling enligt första stycket får i stället lämnas till Kustbevakningen, om transportmedlet är ett fartyg. Handlingen ska vidarebefordras till Tullverket.

Internationell unionsflygplats

3 § Beslut om att en flygplats ska utgöra internationell unionsflygplats fattas av regeringen.

Delgivning

4 § Om Tullverket vid tillämpningen av tullagstiftningen, förordning (EG) nr 1889/2005 eller förordning (EU) nr 608/2013 ska underrätta någon om innehållet i en handling eller om något annat, får det ske genom delgivning.

Delgivning bör användas bara om det behövs med hänsyn till omständigheterna.

Vite

5 § Tullverket kan förena ett föreläggande med vite

1. när verket med stöd av tullagstiftningen förelägger någon att vidta en åtgärd som behövs för Tullverkets kontrollverksamhet, samt

2. om någon

– inte har lämnat uppgift som krävs enligt tullagstiftningen, eller

– inte har fullgjort sådan skyldighet som föreskrivs i artikel 15.1 i förordning (EU) nr 952/2013, i den ursprungliga lydelsen, eller i 4 kap. 4, 7, 32 eller 33 §.

6 § Bestämmelserna i 5 § gäller inte om det finns anledning att anta att den som ska föreläggas vite eller, i förekommande fall, dennes ställföreträdare har begått en gärning som är straffbelagd eller kan leda till tulltillägg och föreläggandet avser utredning av en fråga som har samband med den misstänkta gärningen.

7 § Den som har överträtt ett vitesföreläggande döms inte till ansvar enligt 5 kap. 2 § för en gärning som omfattas av föreläggandet.

8 § Belopp som enligt tullagstiftningen ska betalas till eller betalas ut från Tullverket ska avrundas till närmaste lägre hela krontal.

Tillämpning av skatteförfarandelagen

9 § I ärenden och mål om tull, skatt som ska betalas till Tullverket, ränta, tulltillägg och avgift enligt denna lag tillämpas bestämmelserna i skatteförfarandelagen (2011:1244) om

1. ersättning för kostnader för ombud, biträde eller utredning i 43 kap., 68 kap. 2 § och 71 kap. 4 §, samt

2. bevissäkring och betalningssäkring i 3 kap. 8 §, 45 kap. 2–16 §§, 46 kap., 68 kap. 1 och 3 §§ samt 69 och 71 kap.

Vid tillämpningen av första stycket ska det som sägs i skatteförfarandelagen om Skatteverket i stället gälla Tullverket. Vidare ska det som sägs om Kronofogdemyndigheten i 69 kap. 3 och 11 §§ i stället gälla Tullverket.

1. Denna lag träder i kraft den 1 maj 2016.

2. Genom lagen upphävs tullagen (2000:1281) och lagen (1994:1548) om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m.

3. Den upphävda tullagen gäller dock fortfarande i fråga om

a) betalning, indrivning, återbetalning och eftergift av tull och annan skatt än tull som ska tas ut vid import avseende varor som har eller borde ha deklarerats för övergång till fri omsättning före ikraftträdandet,

b) ränta som hänför sig till tid före ikraftträdandet,

c) tullkontroller som inletts före ikraftträdandet, och

d) förseningsavgift i fråga om deklARATIONER som skulle ha lämnats före ikraftträdandet.

På regeringens vägnar

STEFAN LÖFVEN

MAGDALENA ANDERSSON
(Finansdepartementet)

